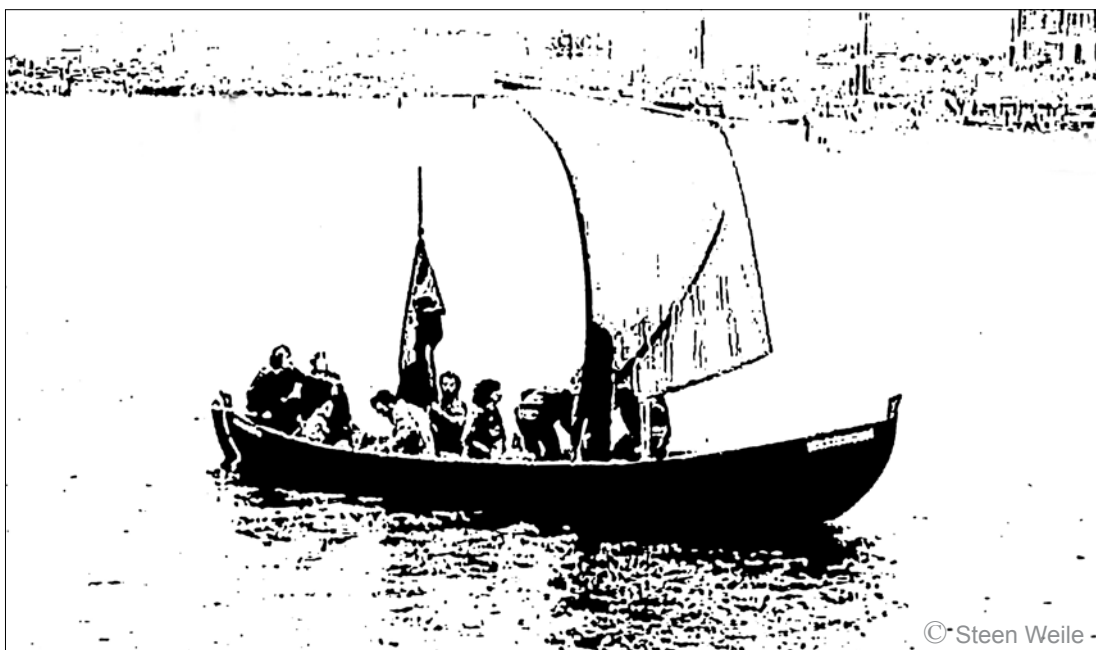

EN UGESTID I OTTAR

Klukkende småbølger er med til at gøre dagene til en ren fornøjelse. Der har ganske enkelt ikke været en sky på himlen i de to dage vi nu har været undervejs.

Af ren og skær indgroet mistro til vejrgudernes luner slog vi den første lune aften vort telt op, da vi lagde til ved Arnkild. At slå telt op er vi foreløbig holdt op med. I nat da vi sov ved Trillen (Høruphav) lå vi alle 4 på stranden, blot i vore soveposer og med den stjernebetrukne mørkeblå himmel som oversejl. - Som vor første nat var alt ganske tyst, - og dog ... Fuglene i den lille sø på Trillen gav lyde fra sig den ganske nat. Det var just ikke skønsang der lød i natteseranaden. Mest af alt egentlig som et par smågrise i hungersnød. (Vi fandt ikke rigtig ud af hvilken slags fugle det var).

Da vi missende med øjnene mod solen, vågnede onsdag morgen, kunne vi orme os lige ud af soveposerne ned i det klareste vand - morgendukkert på sengekanten. Vi tog fra Trillen så tidligt, som et sommerferietempo nu tillader. Et sådant sommervejr sejler man(d) ikke blot forbi badeanstalten ved Sønderborg uden overvejelser. Vi tog nogle af konsekvenserne og sejlede mod stranden ved "Den Gule", og smed anker. Karsten og Morten skulle aldrig være gået efter øl. For netop, som de kom tilbage, så Karsten sin gamle ven, Søren, som her i sommerugerne var ølkuskmedhjælper. Vi købte et par favnfulde øller, yderligere, da vi nu havde

chancen for et billigt parti.

Morgenen, denne vor sidste på turen, er diset og vinden svag. Den vind der er, går imod os. Vi skal ikke ret langt idag, heldigvis. Jeg tror vi alle har svært ved at lodde vore egne følelser overfor disse evindelige kryds. Selvfølgelig er det helt fint at sejle i en så gammel skibsmodel som Ottar - romantisk, mandigt og alt muligt. Mit problem i denne forbindelse er blot at jeg behøver mere end een uge til at nedskruer mine optimalitetskrav. Krav som i sejllads-sammenhænge bl.a. går ud på hurtige og tæt til vinden effektive kryds.

Kun den første nat har vi sovet i telt - de følgende under åben himmel. I årevis har jeg ikke drømt så meget som i disse nætter - knap har jeg gennemlevet den ene handlingsmættede scene før jeg har været midt i den næste. Karsten fortalte til både Søren, Morten og mig, at et øfolk, et eller andet sted i Indonesien, opfattede deres drømme som den primære virkelighed, og vågentilstanden som mindre væsentlig. Den virkelighed, jeg oplever i disse dage, skal der fantastiske drømme til for at hamle op med. Om et par timer er vi inde, efter dage med sol og hav og vind og skib. Dage som jeg ville unde alle mennesker på jorden at kunne opleve.

Esben Schøler